

ikke villet have, at der nu atter skulde oprettes en ny Art af Raadessecretariat, hvor den kunde faae meest, der kunde trykkes mest; men jeg har villet have, at der skulde lages Hensyn til Kaldenes Bestaafenhed, og at Manden, som sad i Kaldet, skulde have Hjælp fra Statens Side efter Kaldets Størrelse.

Skjøndt det er en Ting, der ikke her ligger for at debatteres, nemlig, om Degnetraven er Tiende eller Iffe-Tiende, saa kan jeg dog ikke lade være allerede nu at sige et Par Ord om det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udtalte, idet han troer, at jeg i den Henseende er paa Vildspor, og at jeg søger at nære en feilagtig Mening, der i en anden Henseende, nemlig med Hensyn til Tienden, kunde have en farlig Indflydelse. Dersom jeg, saaledes som han, var overbevist om, at Degnetraven endnu var en Tiende, saa var det en anden Sag, saa vilde jeg ogsaa trække mig tilbage og erkende, at jeg havde taget Feil i at komme frem med denne Sag, som jeg allerede et Par Gange har udbedt mig Thingets Tilladelse til at interpellere om, men som forskellige Omstændigheder have forhindret at komme frem; men det er en Kjendsgjerning, at der er en Høiesteretsdom her i Landet, som staaer usvækket, hvorefter Degnetraven ikke mere skal betragtes som Tiende og der er ogsaa en Lov for, at denne Afgift ikke skal ansees for at være en Tiende, men derimod for Løn. Disse to Kjendsgjerninger skal jeg i sin Tid omstændeligen oplyse, jeg nævner det kun her i dette Dieblik; men det, som for mig er det Afgjørende, det er, at vi ere blevne tilskyndede til at stemme for Hartkornsubjævningsloven derved, at Regjeringen i Motiverne til denne Lov udtalte, at ogsaa Degnetraven og alle Degneindtagterne eller Bederlaget derfor skulde kunne udjævnes efter denne Lov. Det forekommer mig, at vi ere blevne ledede paa Vildspor, hvis Regjeringen nu ikke længer vilde anerkende, at dette skulde kunne skee. Hvad er det, der er skeet siden den Tid? Der er udkommet to Rescripter, det ene fra Cultusministeren og det andet fra Indenrigsministeren, hvori den modsatte Anskuelse er gjort gjældende; men dette er, efter min Mening,

et Contractbrud, der er skeet. Dersom jeg, den Gang, der skulde stemmes over Hartkornsubjævningsloven, havde tænkt mig, at Regjeringen skulde kunne forandre en saadan Bestingelse, som den havde budt os, da skulde jeg aldrig have stemt for denne Lov, og det vilde vistnok Mænge med mig have undladt at gjøre. Man vil erindre, at denne Lov blev givet, for at udjævne Hadet og Misstemningen mellem de forskellige Stænder; men jeg vil spørge, om det er lykkedes? Have vi ikke beholdt det hele Stof dertil, fordi man, saa forekommer det mig, søgte at staffe det forrige privilegerede Hartkorns Ciere denne lille Fordeel, som det vistnok er, at de bleve fritagne for Deeltagelse i Udredelsen af disse Byrder. Det er min Retfærdighedsfølelse, der oprøres over, at man gaaer saaledes frem fra Regjeringens Side, og det er det, som er Grunden til, at jeg har villet stille en Interpellation herom og forsøge, om man ikke kunde bringe Regjeringen til at gaae tilbage til det, hvorpaa Loven om Hartkornsubjævningsloven er baseret. Der har fundet vidtløftige Forhandlinger Sted, førend Hartkornsubjævningsloven udkom, mellem Cultusministeriet og Indenrigsministeriet, og Indenrigsministeriet foreslog endogsaa, at de gamle Degneindtægter med det Samme skulde ophæves og fordeles paa alt Hartkorn; men begge Ministerier blev i ethvert Fald enige om, at det skulde kunne udjævnes, om end ikke efter den Paragraf i Loven, der specielt omhandler Skoleindtægterne, saa dog efter § 22. Det er det, som har bevæget mig til at udtale mig, som skeet er, og jeg har ikke kunnet tilbageholde disse Uttringer i dette Dieblik, fordi jeg nødigt vilde stemples af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) som Den, der vilde begunstige eller styrke en saadan vildledende Mening som den, at man burde have Tienden udjævnet paa en saadan Maade, at man forvanskede dens Natur; men tværtimod skal jeg, som sagt, ikke i dette Dieblik gaae videre ind paa dette særskilte Spørgsmaal, da der senere vil blive Leilighed til vidtløftigen at kunne omtale det.

J. Pedersen: Jeg har nærmest udbedt mig Ordet, for at lægge en modsat Mening for Dagen imod Udtalelsen af den ærede Rigs-